

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง กลางคืนของยุคเหล็กจะสิ้นสุดลง ลูกจะกลับไปกับพ่อ และเข้ามาสู่กลางวัน นี่คือการจาริกแสวงบุญที่น่าอัศจรรย์
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ จึงปรารถนาที่จะไปสวรรค์?
- คำตอบ:** เพราะลูกๆ รู้ว่าเมื่อลูกไปสวรรค์ ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดจะได้รับคุณประโยชน์ด้วยเช่นกันด้วยการสามารถที่จะกลับบ้านไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกไม่ได้มีความละโมภในการไปสวรรค์แต่กำลังทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์นั้น อย่างไรก็ตาม ลูกไม่ได้มีความปรารถนาอื่นใด มนุษย์ปรารถนาที่จะได้นิมิตรของพระเจ้าในขณะที่พระเจ้าตัวท่านเองกำลังสอนลูก
- เพลง:** โอ นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยอ่อน! จุดหมายปลายทางแห่งรุ่งอรุณไม่ห่างไกล!

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจความหมายของ “นักเดินทางของเวลากลางคืน” ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของลูก หากลูกๆ เข้าใจแต่ดวงวงจรของการตระหนักรู้ในตนเองและอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกได้เข้ามาใกล้กลางวัน, สวรรค์แล้ว ได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่านี่คือกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนั้นเรียกว่าเป็นกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มา ชื่อที่อ้างถึงไว้ในคัมภีร์นั้นงดงามอย่างยิ่ง สิ่งนั้นไม่ได้เรียกว่าเป็นกลางคืนของลักษมีและนารายณ์ ไม่เลย มีคำกล่าวว่า “กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา” ลักษมีและนารายณ์เคยปกครองที่นั่นในยุคทอง แล้วอย่างแน่นอนที่วงจรโลกที่ต้องหมุนไป อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์จะมาอีกครั้งอย่างแน่นอนในยุคทอง หลังจากยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดงและยุคเหล็กจะตามมาอย่างแน่นอน ดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะมีผู้ปกครองเดียวกันอีกครั้งในยุคทอง เป็นชีพบาบาเท่านั้นผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูกๆ ผ่านบราห์มา เหตุนี้เองลูกเท่านั้นที่มีความรู้ของวงจรโลกนี้ เหล่าเทพไม่ได้มีความรู้นี้ วงจรนี้คงหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูกบราห์มิน เหตุนี้เองชื่อ “กลางคืนของบราห์มาและบราห์มา กุมารและบราห์มากุมารี” จึงถูกใช้ ในเวลานี้ลูกกำลังก้าวเข้าไปสู่กลางวัน ยุคทองเรียกว่ากลางวัน และยุคเหล็กเรียกว่ากลางคืน ลูกๆ รู้ว่าการจาริกแสวงบุญของลูกเกิดขึ้นในยุคของการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กกับตอนเริ่มต้นของยุคทอง ลูกกำลังนั่งในยุคเหล็กแต่สติปัญญาของลูกอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเขาต้องจากร่างของเขาและกลับไปหาพ่อ ลูกจะจากร่างของลูกในเวลาสุดท้าย เมื่อลูกได้ไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก นั่นคือเมื่อพ่อหยุดสอนโยคะแก่ลูก พ่อจะเฝ้าแต่สอนลูกจนกระทั่งลูกได้เสร็จสิ้นการศึกษาของลูกอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเช่นนั้น กลางคืนจะมาถึงจุดจบและลูกจะกลับไปหาพ่อ แล้วลูกจะเข้ามาสู่กลางวัน นี่คือการจาริกแสวงบุญที่น่าอัศจรรย์ของลูก พ่อก่อตั้งกลางวันสำหรับลูกบราห์มากุมารและกุมารี ในเวลานี้กลางวัน นั่นคือยุคทองกำลังจะมาถึง ในเวลานี้ที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในกลางคืนของยุคเหล็กลูกต้องจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง พ่อได้อธิบายแล้วว่าอย่างแน่นอนที่ทุกคนต้องตาย ผู้คนถามว่า: พวกเราจะตายเมื่อใด? การทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อใด? ลูกได้มองเห็นการทำลายล้างในเทพนิมิตและอย่างแน่นอนที่ลูกจะมองเห็นสิ่งนั้นด้วยดวงตาทางร่างของลูก ลูกจะมองเห็นการก่อตั้งที่ลูกได้มีนิมิตด้วยดวงตาทางร่างของลูก สิ่งหลัก เป็นบราห์มา ผู้ที่กลางวันและกลางคืนของท่านได้รับการสรรเสริญ ผู้ที่ได้นิมิตของการทำลายล้างและการสร้าง ดังนั้น สิ่งใดก็ตามที่ได้รับการมองเห็นในเทพนิมิตนั้นจะเกิดขึ้นในทางปฏิบัติอย่างแน่นอน นิมิตใดก็ตามที่ลูกมีในหนทางบักตินั้นได้มองเห็นด้วยเช่นกันผ่านเทพนิมิต ลูกมองเห็นสิ่งเหล่านี้ด้วยเทพนิมิตด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้มีความปรารถนาต่อสิ่งใดอีกต่อไป ชันยาสที่ปรารถนาที่จะมองเห็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่นั่นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่งและสอนลูกด้วยตัวท่านเอง ลูกมีความปรารถนาที่จะไปสวรรค์ ลูกๆ เข้าใจว่าเมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ ทุกคนอื่นจะได้รับคุณประโยชน์ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่เป็นผู้สร้างของโลกมนุษย์ ผู้ที่เป็นเมล็ดนั้นรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ เรารู้จักพ่อนั้นและมรดกของท่าน กับต้นไม้อื่นๆ ลูกสามารถบอกได้ว่าต้นไม้คือต้นมะม่วงเมื่อใด เริ่มแรก เมล็ดนั้นได้ถูกหว่านลงไป แล้วสองหรือสี่ปีก็ปรากฏขึ้นมาแล้วต้นไม้ก็เริ่มที่จะเติบโตขึ้น นั่นคือเมล็ดที่ไม่มีชีวิต อย่างไรก็ตาม พ่อนี้ คือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านเรียกได้ว่าผู้เติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ ลูกๆ รู้ว่านี่คือโรงเรียนที่ซึ่งลูกได้รับความรู้ ลูกกำลังศึกษาโยคะด้วยเช่นกัน ด้วยการศึกษานี้ลูกกลายเป็นเจ้าของและเจ้าหญิงในอนาคต อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ แม้ว่าในเวลานี้ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ หากลูกบอกพวกเขาว่า พวกเขานั้นไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะไม่เชื่อสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่าแม้กระทั่งในดินแดนของกฤษณะผู้คนเป็นเหตุของ

ความทุกข์แก่กันและกัน ราวัน คันส ฯลฯ ได้คงอยู่ที่นั่น เพียงผู้ที่ให้ความสุขแก่กันและกันเท่านั้นที่สามารถเรียกว่า
บริสุทธิ์ ไม่มีใครเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใครในสวรรค์ ที่นั่น สิ่งใดและแะดึ่มน้ำด้วยกันจากสระเดียวกัน สัตว์เหล่า
นั้นไม่ได้ทำร้ายใคร อย่างไรก็ตาม แทบจะไม่มีผู้ใดเข้าใจสิ่งเหล่านี้ คัมภีร์ใดก็ตามที่พวกเขาได้ศึกษา เป็นสิ่งเหล่านั้นที่คง
อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ผู้กราบไหว้บูชาเหล่าเทพนั้นตบตีตนเอง ชาวฮินดูตบตีตนเองด้วยการประณามเหล่าเทพของ
พวกเขา พระคริสต์ พระพุทธเจ้า ฯลฯ นั้นได้รับการสรรเสริญอย่างมากมาย ในขณะที่ชาวฮินดูได้ประณามเหล่าเทพ นี่คือ
การประณามของศาสนา ในกิตะ มีคำกล่าวว่า: เมื่อใดที่มีความไร้ศีลธรรมจรรยาและไร้ซึ่งศาสนา นั้นจะมา แม้กระทั่งชื่อ
ของบารัตก็ถูกอ้างถึง เป็นบารัตที่กลับมาคดโกงและสูงส่ง ลักษณะและนารายณ์สูงส่งที่สุด มนุษย์ที่คดโกงและตกต่ำนั้นกลับ
ลงให้แก่ผู้ที่สูงส่ง แม้ว่าชั้นยาสีอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาก็ไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขากลับเรียกตนเองว่าพระเจ้าแทน กูรู
อื่นๆ ทั้งหมด นั้นไม่บริสุทธิ์และต้องแะในกิเลสด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีกิเลสนั้นเรียกว่าไม่บริสุทธิ์และพวกเขาก็กลับลงให้แก่ผู้ที่
บริสุทธิ์ พวกเขาได้รับเอาชั้นยาสีซึ่งเป็นกูรูของพวกเขาด้วยความหวังว่าจะได้รับการทำให้บริสุทธิ์เช่นเดียวกับชั้นยาสี ในทุก
วันนี้ แทบจะไม่มีผู้ใดกลายเป็นชั้นยาสี และดังนั้นอะไรคือคุณประโยชน์ของการทำให้ผู้ครองเรือนเป็นกูรูของลูก เมื่อ
ตัวเขาเอง (กูรู) นั้นไม่บริสุทธิ์? อย่างไรก็ตาม มีคำสรรเสริญบางประการสำหรับดวงวิญญาณใหม่ที่มา เมื่อผู้คนมีบุตรชาย
หรือได้รับเงินทอง พวกเขาก็มีความสุข ด้วยการมองเห็นสิ่งนี้เกิดขึ้น พวกเขาทั้งหมดก็ทำตามกูรูเดียวกัน ในความเป็น
จริง ผู้คนรับเอากูรูมาเพื่อที่จะได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ควรจะเป็นบุคคลที่ละทิ้งกิเลสทั้งห้าและ
กลับมามีบริสุทธิ์เป็นผู้ที่จำเป็นสำหรับสิ่งนั้น มิฉะนั้น บางคนที่ได้รับเอากูรูมาเป็นกูรูของเขาจะได้รับประโยชน์อะไร
? อย่างไรก็ตาม มีกูรูผู้ครองเรือนที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่มีสาวกหลายพันคน เมื่อบางคนรับเอากูรูมา บัลลังก์ของกูรูนั้นก็ดำเนินไป
สาวกของเขาแล้วท่าของเขาและดึ่มน้ำนั้น นั้นได้เรียกว่าเป็นศรัทธาที่มกมาย แม้ว่าผู้คนร้องเพลงว่า “โอ พระเจ้า ท่านคือ
“ไม่ทำสำหรับคนตาบอด” พวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เป็นมายา ราวันผู้ที่ทำให้ลูกไม่รู้คิดและตาบอด ทุก
คนได้กลายเป็นผู้มีสติปัญญาที่เป็นหิน เหตุนี้เองพอจึงพูดว่า: พอมาและบอกสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก ตัวอย่างของ
นาราดได้ถูกให้ไว้ เขาได้รับการบอกให้มองดูที่ใบหน้าของเขาเองและมองดูว่าเขามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือไม่
ไม่ ลักษมีจะอยู่ในสวรรค์ ในเวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังเพียรพยายามที่จะแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ในอนาคต
ตัวอย่างนั้นเป็นของที่นี่ แม้ว่าใบหน้าของเขาคือใบหน้าของมนุษย์ บุคลิกภาพของเขานั้นเป็นเช่นบุคลิกภาพของลิง พอพูด
ว่า: มองดูที่ใบหน้าของลูกเอง! ผู้คนบอกลูกว่าลูกละโมภด้วยการต้องการที่จะกลายเป็นนายของโลก ลูกควรอธิบายแก่
พวกเขาว่า: แต่พวกเรากำลังทำให้ทั้งโลกเป็นสวรรค์! เนื่องจากเรากำลังทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย อย่าง
แน่นอนที่พวกเราควรกลายเป็นนายของโลก ถึงอย่างไรบางคนก็ต้องปกครอง! บาบาได้อธิบายว่า ศัตรูแรกและยิ่งใหญ่
ที่สุดคือตัณหาหระ สิ่งนั้นเป็นเหตุให้มนุษย์มีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลางจนถึงตอนจบ นั่นคือศัตรูที่ซมขึ้นของ
ลูกเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร แม้ว่ามีความสุขและความทุกข์ในละคร ก็มีบางคนด้วยเช่นกันผู้ที่นำลูกไปสู่ความทุกข์และ
นั่นคือราวัน เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีอาณาจักรของราวัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ แต่ลูกนั้นต่างลำดับกันไป
เพียงแต่มองดูว่า: พวกเขาพูดว่าซางก้าและปารวตีอาศัยอยู่บนเขาไกลาศ(Kailash) แม้กระทั่งประธานาธิบดีและผู้อื่นก็ไป
ที่อฆานารบนเขาไกลาศ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าซางก้าและปารวตีมาจากที่ใด เป็นเพราะปารวตีได้อยู่
ในความตกต่ำหรือถึงได้มีการเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะ? ไม่มีเรื่องของความตกต่ำใดในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน
ทุกคนได้เร่ร่อนไปไกลมากในหนทางบคตี มนุษย์ต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์และการบรรลุผลใดที่พวกเขาได้รับ
นั้นเป็นสิ่งที่ชั่วคราว นั่นคือการบรรลุผลประเภทใด? พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์นานเท่าที่พวกเขาอยู่ในการจาริกแสวงบุญ
บางคนไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มีสุรา และดังนั้นพวกเขานำเอาขวดสุราซ่อนไปกับพวกเขา นั้นจะเรียกว่าเป็นการจาริก
แสวงบุญได้อย่างไร? มีความสกปรกมากมายที่นั่น อย่าได้ถามเลย! มนุษย์ที่มีกิเลสแม้กระทั่งต้องแะในกิเลสที่นั่น
มนุษย์ไม่ได้มีความรู้และดังนั้นพวกเขาคิดว่าบคตินั้นดีและพวกเขาจะพบพระเจ้าด้วยการทำการกราบไหว้บูชา เป็นเวลา
ครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกต้องเร่ร่อนไปทั่วในหนทางบคตี เมื่อบคตีของครึ่งหนึ่งของวงจรสิ้นสุดลง พระเจ้าก็มา บาบารู้สึก
เมตตาต่อลูก ไม่ใช่ว่าลูกบรรลุถึงพระเจ้าด้วยบคตี หากเป็นเช่นนั้น เหตุใดจึงเรียกหาพระเจ้าเล่า? เหตุใดพวกเขาจึงจดจำ
ท่าน? พวกเขาไม่เข้าใจว่าในเวลานั้นพวกเขาสามารถพบปะพระเจ้า หากบางคนได้นิมิตของกฤษณะด้วยการทำการกราบ
ไหว้บูชา เขาก็คิดว่าเขาได้พบพระเจ้าและกลายเป็นผู้อาศัยในดินแดนสุขาดี พวกเขาได้เหลือบมองเห็นกฤษณะและกั
เท่านั้นเอง! เป็นราวกับว่าพวกเขาได้ไปสู่อินแดนของกฤษณะ อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดไปที่นั่นได้จริง มีศรัทธาที่มกมาย
อย่างมากมายในหนทางของบคตี ในเวลานี้ลูกๆ ได้เข้าใจทั้งหมดนี้ พอมาในร่างที่ธรรมดา เหตุนี้เองท่านต้องอดทนต่อ
การดูถูกดูหมิ่นอย่างมากมาย มิฉะนั้น หากไม่ใช่ร่างนี้ ท่านจะเข้ามาในร่างใด? ท่านไม่สามารถถูกดูถูกดูหมิ่นในร่าง
กฤษณะได้? เป็นไปไม่ได้สำหรับกฤษณะที่จะเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อชำระสิ่งนั้นให้บริสุทธิ์ พวกเขาไม่แม้กระทั่ง
เรียกกฤษณะว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มนุษย์ไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือท่านมาอย่างไร? เหตุนี้เองผู้คน

จึงไม่สามารถไว้วางใจสิ่งใดได้ ท่านเข้ามาในร่างของบราห์มาอย่างไรนั้นไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ พวกเขาพูดว่าศาสนาของสุริยวงศ์และจันทร์วางศ์นั้นได้รับก่อตั้งผ่านปากของบราห์มา แล้วพวกเขาก็ลืมนึกว่าเมื่อใดและอย่างไรที่สิ่งนั้นเกิดขึ้นอย่างแน่นอนที่ประทับดาบราห์มาต้องอยู่ที่นี้ในการบรรจบกันของวงจร เพียงเท่านั้นเองที่โลกใหม่ของบราห์มินจะสามารถถูกสร้างขึ้น มนุษย์นั้นสับสนอย่างแท้จริง ลูกต้องชี้หนทางให้แก่พวกเขา พ่อมาและทำงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกเข้าใจว่าเป็นเพราะกิเลสทั้งห้าที่ลูกเฝ้าแต่กลับมาเลวร้ายยิ่งกว่าสิ่ง พวกเราเคยเป็นเทพและเพียงแต่มองดูว่าพวกเราได้กลายเป็นสิ่งใด! พ่อมาและทำให้ผู้หนึ่งสูงส่งอีกครั้ง ดังนั้น ลูกควรรักพ่อมากเพียงใด? พ่อกำลังบอกสิ่งนี้แก่ลูก หรือเป็นดาต้าที่บอกสิ่งนี้? ลูกๆ มากมายไม่แม้กระทั่งรู้สิ่งนี้ พ่อพูดว่าจิตดู! เป็นไปได้สำหรับพ่อที่จะปรากฏตัวอยู่ในพาหนะนี้ตลอดเวลาหรือไม่? สิ่งนั้นเป็นไปได้หรือไม่ พ่อมาเพื่อทำงานรับใช้ บาบาไดยินชาวบางกอกได้ถามว่า: เป็นไปได้หรือไม่ที่มนุษย์จะให้ความสุขแก่ผู้ใดก็ตาม? สิ่งนี้อยู่ในมือของมนุษย์หรือไม่? และบางคนอื่นก็ตอบว่า: ไม่ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้ความสุขแก่ผู้คน ไม่มีสิ่งใดอยู่ในมือของมนุษย์ แล้วลูกก็พูดว่า: “ไม่ เป็นมนุษย์ผู้ให้ความสุข เป็นมนุษย์ผู้ที่ทำทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดอยู่ในมือของพระเจ้า” โอ้! แต่ ลูกไม่ได้ให้สิ่งใด! ทุกสิ่งอยู่ในมือของพระเจ้า ลูกควรอธิบายว่าทุกคนต้องทำตามศรัทธา ไม่มีใครสามารถให้ความสุขโดยปราศจากคำสอนที่สูงส่งของพ่อสูงสุด ลูกไม่ควรคิดว่าตนเองนั้นยิ่งใหญ่ พวกเรากำลังทำให้ทั้งโลกนั้นเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา เพียงแต่มองดูความผิดพลาดที่ใหญ่โตได้ที่ลูกได้ทำ! ผู้คนพูดว่า สิ่งนี้อยู่ในมือของพระเจ้า แต่บราห์มากุมารและบราห์มากุมารีพูดว่าสิ่งนี้อยู่ในมือของผู้คน! ในความเป็นจริง สิ่งนี้อยู่ในมือของพ่อ ลูกไม่สามารถทำอะไรได้โดยปราศจากศรัทธา ผู้คนได้กลับมามีค่าไม่ถึงหนึ่งสตางค์อย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: เราจะทำให้ลูกผู้เป็นมนุษย์กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งปัญญาคือเป็นหิน พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้มีเทพปัญญา คำสรรเสริญทั้งหมดนั้นควรไปหาพ่อ พวกเรากำลังทำตามศรัทธา ไม่มีผู้ใดนอกจากพระเจ้าที่สามารถทำให้มนุษย์สูงส่ง อัจชะ

ถึงสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เพชรพลอยของสกลบราห์มิน ผู้คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พวกเราควรจะมีความรักที่แท้จริงในหัวใจของเราสำหรับพ่อ ผู้เดียวที่ทำงานรับใช้อย่างมากมายและผู้ที่ทำให้เราเป็นเทพที่สูงส่งอย่างยิ่ง! ให้ความสุขแก่ทุกคนเช่นที่เหล่าเทพทำ

2. สรรเสริญพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้คิดว่าตนเองนั้นยิ่งใหญ่

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณโยคีที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ผู้ที่ได้รับผลของความสำเร็จโดยทำการกระทำที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ

การกระทำของผู้ที่เป็นดวงวิญญาณโยคีที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีเป็นผู้ที่ยุติยุติอย่างเป็นธรรมชาติ ยุติยุติหมายถึงทำการกระทำที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีเมล็ดของการกระทำใดที่ปราศจากผล ผู้ที่เป็นยุติยุติสามารถมีความคิดใดๆ พูดคำพูดใดๆ หรือทำการกระทำใดๆ เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ ความคิดของพวกเขาควรเป็นยุติยุติด้วยเช่นกัน จะไม่เป็นที่พวกเขาไม่ต้องการทำบางสิ่งแต่สิ่งนั้นก็ยังเกิดขึ้น หรือพวกเขาไม่ต้องการคิดบางสิ่งและพวกเขาก็ยังคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น สิ่งซึ่งบอกของการเป็นผู้รู้ของความลับทั้งหมดและอยู่อย่างเชื่อมโยงในโยคะอย่างถูกต้องแม่นยำคือการเป็นยุติยุติ

คติพจน์: คลังสมบัติของผู้ที่มีหัวใจที่ใหญ่โตนั้นเต็มเสมอ

*** โอม ขานติ ***